

# **RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 28 JUNI 2016**

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJ

1. Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en rascisme, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, vertegenwoordigd door meester R. V. loco meester J. V., advocaat te Leuven

2. B. M., (...) te 9100 Sint-Niklaas, aanwezig in persoon;

BEKLAAGDE

B. M., handlanger transport/goederenbehandeling, geboren te Dendermonde op (...), wonende te 9100 Sint-Niklaas, (...), aanwezig in persoon en bijgestaan door meester N. B., advocaat te Lokeren;

1. TENLASTELEGGING

Verdacht van:

Te Sint-Niklaas

Op 22/01/14

A. Tegen B. M. en M. G. beiden officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie bij de lokale politie, wanneer hij handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen, of de beschikkingen van het openbaar gezag, van

rechterlijk bevelen of van vonnissen, weerspannigheid zijnde elke aanval, elk verzet met geweld of bedreiging te hebben gepleegd. (Art. 269, 271, 274 SW)

- B. Bij inbreuk op artikel 1-1° wet d.d, 30 juli 1981 en gewijzigd door de wet d.d. 12 april 1994, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming.

In de nacht van 14 op 15 februari 2014

- C. Door gebaren of zinnebeelden B. S., P. N. en G. L. te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, namelijk door middel van een mes. (Art. 329 SW)

Te Dendermonde

Op 8 maart 2014

- D. Met behulp van geweld of bedreiging, vernieling of beschadiging van andermans roerende eigendommen, namelijk een schuifdeur van een ziekenwagen toebehorende aan de stad Dendermonde te hebben gepleegd ( art. 528 SW)

## 2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 6 juni 2016. Op voornoemde zitting werd de behandeling van de zaak van bij het begin hernomen, gelet op de gewijzigde zetelsamenstelling.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

## 3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

### 3.1 Overzicht van de feiten

#### 1.

Op 22 januari 2014 waren inspecteurs B. M. en M. G. belast met de late interventiedienst. Tijdens een patrouille in de (...) stelden zij vast dat er op het voetpad een hevige woordenwisseling bezig was tussen twee personen, die werden geïdentificeerd als beklaagde en I. I.. Volgens de verbalisanten was beklaagde voor geen rede vatbaar en bleef hij wartaal uitslaan, waarbij hij zou hebben geroepen Vuile makkaken, vuile illegalen, jullie mogen alles in ons land'. Beklaagde vertoonde symptomen van dronkenschap.

Omwillen van zijn openbare dronkenschap en omdat hij agressief en niet voor rede vatbaar was, werd de beklaagde bestuurlijk aangehouden. Volgens het proces-verbaal weigerde hij bij de navolgende fouillering elke medewerking, hij riep dat ze hem niet mochten opsluiten, weigerde zijn schoenen uit te trekken en uitte verschillende racistische opmerkingen naar de verbalisanten. Beklaagde zou ook opgestaan zijn, zijn geslachtsdeel in zijn handen hebben vastgegrepen en geroepen hebben dat de inspecteurs 'ze' mochten kussen.

Hierover ondervraagd op 16 maart 2014 stelde beklaagde dat hij drankverslaafde was en van het gebeuren niets afwist, nu dit te lang geleden was.

2.

Op 15 februari 2014, omstreeks 00.22 uur, boden G. L., B. S. en P. N. zich aan bij de politiediensten. G. L. wenste klacht neer te leggen tegen haar onderbuur, de beklaagde. Ze stelde dat deze al een tijdje aan de drugs zat. Eerder die nacht was L. G. samen met S. B. in het appartement toegekomen. Ze hoorde veel lawaai van bij de onderbuur. Toen ze in haar appartement kwam hoorde ze hem tegen haar roepen. Omdat ze zich ongerust maakte belde ze haar vriend N. P. om hen naar buiten te begeleiden. Toen ze alle drie in de auto zaten ging N. P. buiten nog iets halen. Plots stond de beklaagde in de gemeenschappelijke hal, gekleed in enkel een boxershort en een T-shirt. Hij hield een groot mes vast en riep dat hij hen allemaal zou neersteken. N. P. en S. B. bevestigden dat de beklaagde hen bedreigde met een mes.

Beklaagde verklaarde tijdens het strafonderzoek dat hij de jongeren had gehoord, dat deze lawaai maakten, doch dat hij geen mes had getoond of bij zich had.

Op de terechtzitting van 6 juni 2016 betwistte hij niet langer dat hij zijn bovenbuur en haar gezelschap met een mes had bedreigd. Hij kaderde dit andermaal in een roes van alcohol.

3.

Op 8 maart 2014 werden de politiediensten verwittigd dat aan de (...) te Dendermonde een dronken persoon rondliep, die een wonde vertoonde en telkens op de grond viel. Ter plaatse troffen zij de beklaagde aan, die al door de ambulanciers was verzorgd.

Deze meldden dat zij bedreigd werden en dat de man ook beschadigingen had aangebracht aan de ziekenwagen, door op de schuifdeur en de binnenkleding te kloppen. Beklaagde werd na verzorging ter ontnuchtering opgesloten. Hij werd uitgenodigd voor verhoor, maar gaf hier geen gevolg aan.

Op de zitting van 6 juni 2016 stelde hij dat hij zich hieromtrent niets meer kon herinneren.

### 3.2 Bespreking van de schuldvraag

#### 3.2.1 Overzicht van de tenlasteleggingen

1.

De beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens de hierna volgende misdrijven:

- ongewapende weerspanning ten aanzien van de in de dagvaarding genoemde politie-inspecteurs (tenlastelegging A)
- Inbreuk op de antiracismewet (tenlastelegging B);
- bedreigingen door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen waarop een criminele straf is gesteld (tenlastelegging C);
- vernieling of beschadiging van andermans roerende eigendommen, namelijk een schuifdeur van een ziekenwagen (tenlastelegging D).

### 3.2.2 Weerspanning (tenlastelegging A)

2.

Het staat vast dat de beklaagde zich weerspanning heeft gedragen tijdens de politie-interventie in de nacht van 22 januari 2014. Weerspanning bestaat uit een aanval of een verzet met geweld of bedreiging. Artikel 269 van het strafwetboek vereist geen bijzonder opzet. Om strafbaar te zijn volstaat het dat de beklaagde wetens en willens weerstand geboden heeft aan één van de in de wet genoemde personen terwijl deze één van de in de wet voorziene functies uitoefende. De weerspanning moet dermate ernstig zijn dat dit het normale politieoptreden verhindert.

De beklaagde betwistte niet dat hij bij de politietussenkomsst elke medewerking had geweigerd, geweigerd had zijn schoenen uit te trekken en zowel op straat als binnen in het politiecommissariaat verschillende racistische opmerkingen had geroepen naar de verbalisanten. Hij ontkende evenmin dat hij zijn geslachtsdeel in zijn handen vastnam en riep dat de inspecteurs 'ze' mochten kussen. Hierdoor maakte hij zonder twijfel elk normaal politieoptreden onmogelijk. Zijn schuld aan het feit van de tenlastelegging A staat vast.

### 3.2.3 Inbreuk op de Antiracismewet (tenlastelegging B)

3.

In de tenlastelegging B wordt de beklaagde beticht van een inbreuk op de Antiracismewet. Samen met de burgerlijke partij stelt de rechtbank vast in de tenlastelegging B wordt verwezen naar de bepalingen van de wet van 30 juli 1981 zoals deze van toepassing waren vóór de wetwijziging van 10 mei 2007. De geïssueerde feiten worden thans strafbaar gesteld door artikel 20, 1° en 2° lid van de wet van 30 juli 1981 (hierna genoemd: Antiracismewet). Bijkomend stelt de rechtbank vast dat in de dagvaarding enkel de wettekst is opgenomen, zonder precisering van de feitelijke gedraging die aan de beklaagde wordt verweten. Vermits dit duidelijk uit het dossier blijkt, vult de rechtbank de delictomschrijving aan.

Na heromschrijving en aanvulling luidt de tenlastelegging B als volgt:

'Bij inbreuk op artikel 4, 4° lid en artikel 20, 1° en 2° lid van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals laatst gewijzigd bij wet van 10 mei 2007, in één van de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, namelijk door het roepen van 'vuile makkaken, vuile illegalen, jullie mogen alles in ons land' en 'bruine apen'.

Deze heromschrijving en aanvulling verandert het ten laste gelegde misdrijf niet.

4.

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf bedoeld in de tenlastelegging B zijn de volgende:

- het stellen van een handeling die aanzet tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon of tegen een groep of gemeenschap wegens één van de beschermde criteria;
- in één van de omstandigheden van openbaarheid zoals bedoeld in art. 444 Sw;
- met een bijzonder opzet, namelijk de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld.

Het Grondwettelijk Hof stelde in een arrest van 6 oktober 2004 dat 'aanzetten tot' verder gaat dat het louter verspreiden van informatie, ideeën of kritiek. Het dient in zijn gebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd, namelijk het aansporen om iets te doen, opzetten of aanstoken (zie arrest nummer 157/2004 en arrest nr. 17/2009). Er kan slechts sprake zijn van 'aanzetten tot' indien de uitlatingen of geschriften aanmoedigen of aansporen tot discriminatie, haat of geweld. Het doet er niet toe of er een reactie volgt of niet. Het aanzetten tot een algemene houding volstaat; het is niet vereist dat het een publiek of een individu aanzet tot het plegen van concrete daden.

Deze tenlastelegging vereist bijgevolg een bijzonder opzet. Het gaat niet om loutere racistische beledigingen; in de persoon van de beklaagde is een bijzonder opzet vereist dat hij anderen wil aanzetten tot discriminatie, haat of geweld. Beledigingen wegens de afkomst, huidskleur of ras van het slachtoffer zijn, hoe verwerpelijk ook, niet strafbaar op grond van de Antiracismewet. Het 'aanzetten tot' zal het onderscheid uitmaken tussen loutere uitlatingen en strafbare gedragingen.

In dit verband kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens over het begrip 'incitement' (vgl. S. S. The 'Clear and Present Danger Test' in the Case Law of The European Court of Human Right, Zeitschrift für ausländisches öffentliches Recht und Völkerrecht 2003, 64, 653-681). Hieruit blijkt dat het Hof de vraag of er sprake is van 'aanzet' niet alleen beantwoordt aan de hand van de inhoud of de aard van de gebruikte woorden, maar ook op basis van de omstandigheden waarin zij werden geuit (bijvoorbeeld de plaats, het publiek en de autoriteit van de spreker...) en het medium waarmee dat gebeurde (bijvoorbeeld een dagblad, een roman, het internet...). Om strafbaar te zijn moet een uiting dus al met al - gezien zijn inhoud en context - aanzetten tot bepaalde feiten of reacties en moet de rechter marginaal toetsen of de uiting is ingegeven door racisme en xenofobie. De rechter zal, met andere woorden, in elke concrete situatie moeten nagaan of een racistische of discriminatoire uiting, rekening houdend met de gebruikte woorden, de context en het opzet van de spreker, kan worden uitgelegd als een aansporing van derden tot een bepaalde actie of houding.

5.

De rechtbank twijfelt er niet aan dat de beklaagde inspecteur B. heeft uitgescholden voor 'vuile makkak, vuile illegaal' en 'bruine aap'. De rechtbank kan uit de context van het incident niet met zekerheid afleiden dat de laakbare uitlatingen verder gingen dan het louter beledigen. Inspecteur B. verklaarde op de zitting van 6 juni 2016 uitdrukkelijk dat een aantal 'ramptoeristen' op straat getuige was van het incident, doch dat de beklaagde zich op geen enkel ogenblik tot hen richtte. Evenmin blijkt een

dergelijke 'aanzetting' voorhanden op het politiecommissariaat. Anders dan de burgerlijke partij voorhoudt kan het bijzonder opzet niet worden afgeleid uit het manifest racistisch karakter en/of de pluraliteit van de uitlatingen. Bijkomend moet vaststaan dat de beklaagde hiermee aanmoedigde of aanspoorde tot discriminatie, haat of geweld.

De rechtbank is van oordeel dat het moreel element onbewezen voorkomt. De beklaagde, die dronken was, was gefrustreerd en geïrriteerd naar aanleiding van een discussie en tussenkomst van de politie, gevolgd door opsluiting en fouille. Hij gaf uiting aan deze frustratie en irritatie. De handelingen van beklaagde zijn ontegensprekelijk moreel verwerpelijk - doch kaderden niet in een specifieke context tegenover derden, minstens bestaat desbetreffend gerede twijfel die in zijn voordeel moet worden geïnterpreteerd.

6.

Wel staat vast dat de uitlatingen van de beklaagde de eer en de waardigheid van inspecteur B. hebben geschonden. Er bestaat dan ook aanleiding om het feit van de tenlastelegging B als volgt te heromschrijven naar smaad (inbreuk op artikel 276 van het Strafwetboek): 'bij inbreuk op artikel 276 Strafwetboek tegen een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name tegen inspecteur B., in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, door het roepen van 'vuile makkaken, vuile illegalen, jullie mogen alles in ons landen 'bruine apen'.

Deze heromschrijving verandert het ten laste gelegde feit niet. De beklaagde werd uitgenodigd om zich hierover te verdedigen op de zitting van 6 juni 2016.

De wetgever heeft het begrip smaad niet gedefinieerd, omdat een wettelijke omschrijving de draagwijdte van het misdrijf zou beperken, terwijl men dit juist zo ruim mogelijk wilde opvatten (A. V., 'Smaad aan de minister', noot onder Antwerpen, 8 mei 2008, R.W. 2008-2009 alf. 27, blz. 1148). Smaad is een aantasting van de eer en de waardigheid van de beschermde personen, door middel van daden, woorden, gebaren of bedreigingen. Het is de uitdrukking van een beledigende gedachte die het aanzien en de achtbaarheid van de beschermde persoon én van zijn ambt aantast.

Smaad vereist een bijzonder opzet, namelijk het opzet om te schaden. De dader moet dus de bedoeling gehad hebben om de gezagsdrager belachelijk te maken of om tegenover hem oneerbiedig te zijn.

Het staat vast dat de beklaagde door de gebruikte bewoordingen de bedoeling had om oneerbiedig te zijn ten aanzien van inspecteur B.. Uit de verklaring van de betrokken inspecteur blijkt dat verschillende personen hier getuige van waren. De schuld van de beklaagde aan het feit van de tenlastelegging B, zoals heromschreven, staat vast.

#### 3.2.4 Bedreigingen door gebaren of zinnebeelden (tenlastelegging C)

7.

Op de zitting van 6 juni 2016 betwistte de beklaagde niet langer dat hij S. B., N. P. en L. G. met een mes had bedreigd. Door met een mes in hun richting te zwaaien

bedreigde de beklaagde voornoemde personen met een aanslag op personen of eigendommen waarop een criminele straf is gesteld. Hij handelde daarenboven onmiskenbaar met de bedoeling om gevoelens van schrik te veroorzaken.

Zijn schuld aan het feit van de tenlastelegging C staat vast.

### 3.2.5 Vernieling van andermans roerende eigendommen (tenlastelegging D)

8.

In de tenlastelegging D wordt de beklaagde beticht van het vernielen of het beschadigen van andermans roerende eigendommen. Deze tenlastelegging is gesteund op de verklaring van twee ambulanciers, die stelden dat de beklaagde tijdens een interventie meermaals op de schuifdeur zou hebben geklopt en geslagen.

Het strafdossier omvat geen omschrijving van de gebeurlijke schade aan de ziekenwagens. Er werd geen expertise uitgevoerd, minstens blijkt dit niet uit het strafdossier. Uit de verklaringen van de ambulancier blijkt enkel dat de beklaagde een slag/meerdere slagen zou hebben gegeven op de deur, zonder dat vermelding werd gemaakt van de aard en de omvang van de schade.

Aan de hand van deze al te vage elementen kan de rechtbank onmogelijk uitmaken of er daadwerkelijke schade was in de ziekenwagens. Er is dan ook twijfel, die in het voordeel van de beklaagde dient te spelen. De beklaagde wordt om die reden vrijgesproken van het feit van de tenlastelegging D.

### 3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor de beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet de beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De beklaagde pleegde verschillende misdrijven terwijl hij onder invloed was van alcohol. Hij beledigde een politie-inspecteur en belemmerde de goede werking van de politiediensten. Een dergelijke onrespectvolle houding ten aanzien van de politie kan onder geen beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect niet alleen voor de betrokken inspecteur maar ook voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om van onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. Daarenboven bedreigde hij medebewoners van zijn appartementsgebouw met een mes. De beklaagde meent

blijkbaar dat de normen en waarden van onze maatschappij niet op hem van toepassing zijn. De hierna bepaalde bestraffing strekt ertoe hem van het tegendeel te overtuigen.

3.

De beklaagde is 28 jaar oud. Hij heeft een erg ongunstig strafrechtelijk verleden. Behoudens enkele veroordelingen voor verkeersinbreuken, werd hij niet minder dan vijf keer correctioneel veroordeeld, onder meer wegens agressiedelicten, drugsdelicten en vermogensdelicten. Hij komt nog in aanmerking voor een straf met (probatie)-uitstel.

Op de zitting van 6 juni 2016 verklaarde de beklaagde dat hij in het begin van 2014 kampte met een alcoholverslaving. Hij verzocht de rechtbank om hem geen effectieve straf op te leggen, maar hem probatie-uitstel toe te kennen. Uit de neergelegde stukken blijkt dat de beklaagde zich in de periode na de bewezen verklaarde misdrijven meermaals liet opnemen in de psychiatrische afdeling. Hij zou thans in aanmerking komen voor een begeleide tewerkstelling.

Teneinde herhaling van de feiten te vermijden komt het ook de rechtbank essentieel voor dat deze beklaagde zich laat begeleiden in de diverse domeinen waarin hij problemen ondervindt. Om die reden komt een straf met probatie-uitstel aangewezen voor. De beklaagde verklaarde zich op de zitting van 6 juni 2016 expliciet bereid om voorwaarden na te leven.

Hij moet weten dat het uitstel kan worden herroepen indien hij de voorwaarden niet naleeft of indien hij nieuwe misdrijven pleegt. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

#### 4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

##### 4.1 Vordering van het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme

Op de zitting van 6 juni 2016 stelde het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme zich burgerlijke partij lastens de beklaagde. De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig en regelmatig, en bijgevolg ontvankelijk.

De rechtbank wijst deze vordering echter af als ongegrond, vermits de beklaagde niet wordt veroordeeld wegens een inbreuk op de Antiracismewet.

##### 4.2 Vordering van M. B.

Ook M. B. stelde zich burgerlijke partij lastens de beklaagde op de zitting van 6 juni 2016. Zijn vordering is tijdig en regelmatig, en bijgevolg ontvankelijk. Deze burgerlijke partij is als benadeelde van de feiten van de tenlasteleggingen A en B principieel gerechtigd op schadevergoeding lastens de beklaagde.

De burgerlijke partij vordert een morele schadevergoeding van 500 EUR. Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op

het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

In dit geval oordeelt de rechtbank dat een morele schadevergoeding van 250 EUR passend en billijk is.

#### 4.3 Overige burgerlijke belangen

Omdat de bewezen verklaarde misdrijven nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

### 5 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:

Strafwetboek

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11,12,14,16,31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni

Wetb. van strafvordering, art. 162,182,184,185,189,190,191,194,195;

Strafwetboek, art. 2, 65, 275;

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art.

2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 gew. W. 10.2.1994; (uitstel)

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; Strafwetboek, art.44,45; (BP)

### UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak.

### OP STRAFGEBIED

De rechtbank HEROMSCHRIJFT het feit van de tenlastelegging B als volgt: 'bij inbreuk op artikel 276 Strafwetboek tegen een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name tegen inspecteur B., in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, door het roepen van 'vuile makkaken, vuile illegalen, jullie mogen alles in ons land' en 'bruine apen'.

De rechtbank spreekt de beklaagde VRIJ van het feit van de tenlastelegging D, maar verklaart hem SCHULDIG aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B (zoals heromschreven) en C.

De rechtbank VEROORDEELT de beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten samen, met toepassing van artikel 65, 1e lid van het Strafwetboek, tot een hoofdgevangenisstraf van VIJF MAANDEN.

De rechtbank verleent de beklaagde PROBATIE-UITSTEL voor de hele hoofdgevangenisstraf voor een periode van 3 jaar, mits naleving van de volgende voorwaarden:

- geen strafbare feiten plegen;
- een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
- gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast.
- intensief naar werk zoeken, bewijs daarvan voorleggen aan de justitieassistent, het eerst aangeboden werk aanvaarden en door eigen gedrag geen aanleiding geven tot ontslag;
- een psychosociale begeleiding volgen in overleg met zijn huisarts, in het bijzonder wat zijn alcoholverslaving betreft.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, deze kosten tot op heden begroot op de som van 36,96 euro.

#### OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank verklaart de vordering van het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme ontvankelijk doch ongegrond.

De rechtbank verklaart de vordering van M. B. ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

De rechtbank veroordeelt de beklaagde om aan M. B. een schadevergoeding te betalen van 250 EUR.

De rechtbank houdt de beslissing omtrent de overige burgerlijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van:  
ACHTENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND ZESTIEN

Aanwezig :

M. V. A., rechter, voorzitter der kamer  
C. R., substituut-procureur des Konings  
M. M., griffier